

K 1474

TÁVOL-KELETI FESTÉSZET

沈香真味睡其下始拂
詞如青蓮波色之集

庚午年
吳昌碩并記

Vu Csang-si (1844–1926):

Peóniák

Wu Changshi (1844–1926):

Peonies

K.1474/16,4401

TÁVOL-KELETI FESTÉSZET

KÍNA
KOREA
JAPÁN

KIÁLLÍTÁS A MISKOLCI GALÉRIÁBAN
A BUDAPESTI KELET-ÁZSIAI
MŰVÉSZETI MÚZEUM
GYŰJTEMÉNYÉBŐL

FAR-EASTERN PAINTING

CHINA
KOREA
JAPAN

EXHIBITION IN THE MISKOLC GALLERY
FROM THE COLLECTION OF THE
BUDAPEST MUSEUM OF EASTERN
ASIATIC ARTS

Miskolc – 1981

A budapesti Kelet-Ázsiai Művészeti Múzeumban őrzött kínai, koreai és japán festményekből rendezett kiállításunk messzi világba, az egyik nagy civilizációs és művelődéstörténeti egységbe nyújt bepillantást.

A távol-keleti kultúra világa ez, amely a kínai, a koreai és a japán kultúra külön-külön sajátos fejlődését is magában foglalja, ám folytonosságát éppen ezek szüntelen egymásra hatása biztosította. Összefüggő kultúrkör ez, amelybe mind az egyes népek művelődéstörténeti, művészeti eredményei, mind a termékenyítő külső hatások szervesen tudtak beépülni, hogy azután közös kincsként hagyományozódjanak tovább, évezredek megszakítatlan folyamatában.

A festőművészet kibontakozásában és fejlődésében meghatározó szerephez jutott itt a kínai hagyomány, egyszersmind a kínai művészet összes műfaja közül éppen a festészet gyakorolta a legnagyobb hatást a távol-keleti kultúrára. Ebből is, meg a múzeum gyűjteményének összetételéből is következik, hogy a kiállított művek között többségben vannak a kínai mesterek alkotásai.

A távol-keleti festészet korai, kiemelkedő értékű emlékei a buddhista kegyhelyeken, valamint uralkodói sírokban feltárt falfestmények. Az V. században Indiából átvett, s Kínában elterjedt buddhizmus nemcsak az egész kínai képzőművészet számára hozott szinte kimeríthetetlen gazdagságú témavilágot, hanem Koreába, s onnan tovább Japánba jutván a kínai, illetve a koreai kulturális, művészeti hatások terjedéséhez is nagyban hozzájárult.

A színes, kultikus képek, a megrendelt portrék megfestésével akkor is, később is névtelen mesteremberek foglalkoztak, s közben – Kínában, a Tang-kortól (618–907) kezdődően – kibontakozott az önálló (nem alkalmazott) festészet. Ez az írástudópiktúra, amelynek művelői az állami hivatalnokréteg tagjai voltak. Kialakulásában – egyúttal a távol-keleti festészet sajátos ábrázolásmódjának, s végső soron a hagyományos kelet-ázsiai művészeti szemléletmódnak és értékrendnek a kikristályosodásában – fontos szerepet játszott az írás és az írásbeliség.

A kínai írás – amely az i. e. 2. évezredben jött létre, máig használatos rendszere pedig az időszámításunk kezdete körüli időkre alakult ki – fogalomjelölő írás, s ez a jellege tette alkalmassá arra, hogy mintegy másfél évezreden át közvetítő és összekötő kapocs legyen Kína, Korea, Japán és Vietnam kultúrája között. Állami hivatalok betöltésének feltételül e korszakban már olyan államvizsgák letételét szabták, amelyeknek anyaga többek között az ecsettel művelt művészi kalligráfiában való jártasság volt. Szoros összefüggés van egyfelől az – eszközeiben is rokon – kalligráfia, másfelől az ebben jártas hivatalnok-írástudók művelte piktúrából kibontakozó hagyományos festészet különösen magas tökélyre emelkedő vonalkultúrája között.

A hagyományos távol-keleti kép kompozíciója, szemléletmódja, technikája és anyaga is lényegesen különbözik az európaiktól. A szemléletmód – és ennek következtében a kompozíció is – mindig absztraktabb, s a képen csak a tulajdonképpeni téma, a művész által kiemelt jelenség szerepel. A festő az ábrázolt tárgy legfontosabb sajátosságait mutatja fel, de nem törekszik arra, hogy a térbeliség illúzióját keltse: nem szerepel eszköztárában a lineáris perspektíva érzékeltetése, s a háttér ábrázolására sincs szüksége.

A távol-keleti festmény lényegében vonalas jellegű, domináns elve az ecsetvonások művészsége, egész szerkezetét a kalligrafizmus határozza meg. Ebben az elvben fejeződik ki az a felfogás, amely a szubjektumnak a tárgyhoz való viszonyában szabad utat enged, s amely a kínai festészet szemléletmódjának legértékesebb – a Távol-Keleten régóta hagyományként élő, de a maga nemében az egyetemes művészet számára is korai és jeles például szolgáló – öröksége: a kép elsősorban kép, önálló valóság, nem pedig a valóság egy kivágott szeletének illuzórikus ábrája.

A képek alapja általában papír – az időszámításunk kezdete körüli idők kínai találmánya –, ritkábban, főként régebben, selyem (ezt is Kínában készítették először, már az i. e. 2. évezredben). A festékanyag – az egyszínű képeknél kizárólagosan, s a színes festményeken is a legfontosabbként – a fenyőgyanta korma, enyv és olykor még illatosító szerek összetételével készült masszából művészi kidolgozású, díszes rudacskává préselt tus. Ezt a tömböt – szintén finoman megmunkált – kövön, kevés vízzel dörzsölik szét tömény oldattá, amelyet azután porcelán tálkákban hígítanak különböző mértékben. A színes festékek növényi vagy ásványi anyagokból készülnek, használatuk és annak technikája korokhoz és irányzatokhoz kötődött – a japán dekoratív festészet művelői például különösen változatos módon éltek velük –, de a színek száma mindig erősen korlátozva volt. A festés eszköze pedig a – többnyire nyúl vagy menyét szőréből készült s bambuszszárba foglalt – ecset, amelynek jellemzője, hogy igen puha, s megnedvesítve tűhegyessé formázható. A papírt vagy selymet vízszintes lapra fektetik, az ecsetet függőlegesen tartják, a kéz így teljesen szabadon mozoghat, s az ecset jellege olyan, hogy egyetlen lendülettel is változó vastagságú vonal húzható vele a papírra.

Ebben a festészeti világban két alapvető stílus fejlődött ki. Az egyik az aprólékosan megrajzolt kontúrokat és – többnyire legfeljebb halvány, de például a japán festészetben erőteljesebb – színezést alkalmazó ún. „művészi ecset” technikával kapcsolatos. Ez a korábbi eredetű, s körülbelül a IX. századig egyeduralgoló volt.

Kínában a császári festőakadémia megalakítása (XII. század) után az írástudó-festők egy része az akadémikus művészek életmódjától és szemléletétől is valamelyest eltávolodva, a festészetet társadalmi értelemben is önállóan művelve, a kalligrafikus eszményeket kötetlenebb formában kibontakoztató, ezeket a legfőbb művészi követelményként tisztelő piktúrát hozott létre. Ez az irány – amely, többek között a zen-buddhizmus közvetítésével, megtermékenyítő hatásúvá, dúsan halmozódó bravúros teljesítmények ihletőjévé vált az egész Távol-Keleten – a fehér papíron megjelenő egyszínű fekete tusvonalak legrejtettebb szépségeit is felszínre hozta, absztrakt kifejező erejüket egyre magasabb szintre emelte. A második hagyományos festészeti stílus, a lendületes kalligrafikus vonalak és foltokat alkalmazó, az egyéni invenciónak tág teret engedő „eszmeírás” ennek az irányzatnak a jóvoltából bontakozott ki. A kalligrafikus stílusművelet egyik követelménye, hogy az egységes formaelemet egyazon ecsetvonással kell megfesteni, utólagos kiegészítés nélkül. Ez nagy mesterségbeli biztonságot követel, mivel a tus nyomát a papírról nem lehet többé sem lemosni, sem letörölni.

Az „eszmeírás” kalligrafikus stílusában a színes festékek a XVII. századtól kezdődően fellépő független művészek újításainak nyomán jutnak a fekete tussal egyenrangú – már nem csupán színező – szerephez a képen.

A merevebb, hagyománytisztelőbb és a kötetlenebb, témában és ábrázolásmódban merészen újító stílusirányzatok mindhárom távol-keleti nép festészetében hatottak és küzdöttek egymással. Az úttörők végső soron az egész kultúrkör művészetében éreztették hatásukat. A koreai zsánerképek frissessége, a japán festmények színeinek üdesége – a távol-keleti piktúra közös eszköztárát megőrizve, de annak kifejezési lehetőségeit tovább szélesítve – igen értékes elemmé vált, s a kínai művészet hatásának kisugárzásához is mindig a kezdeményezők adtak új impulzusokat.

Az írástudó-piktúra létrejöttétől fogva mindvégig fontos szerep jutott a képre írott szövegnek. A kalligrafikus felirat – amelyet a festő magára a képre, nem pedig a képmézőn kívülre fest – lehet a kép témájához illő költemény, máskor ajánlás, vagy egyszerűen a művész aláírása és keltezés, ritkábban a kép címe is. Gyakran a későbbi tulajdonosok is kiegészítették – a kép szerkezetébe belekomponált – további művészi feliratokkal a festményt.

A változatos alakú és méretű, nemes, kemény anyagból – például elefántcsontból, drágakőből – művészi igénnyel megfaragott pecsétek cinóberes lenyomata is része a kép egészének: a festmény alkotója és a további feliratok szerzői, azután pedig a későbbi tulajdonosok is ezeket a – kisplasztika és kalligráfia sajátos ötvözetét jelentő – tárgyakat használják aláírásuk hitelesítésére.

A távol-keleti festmények legtöbbje tekercskép. A függőleges tekercs a buddhista templomi zászló alakját, a vízszintes pedig a régi könyvformát örökölte. Felgöngyölve, tokban szokás ezeket őrizni; a vízszintes tekercsket és a kisebb, hajtogatott albumban tartott képeket csak alkalmanként nézegetik, a függőleges tekercsképek a falra függesztve is szemlélhetők. A tekercs papír- vagy selyemlapja védi a felkasírozott festményt, amelynek közvetlen keretétől halvány selyembrokát szegély szolgál. A tekercs aljára (végére) szerelt orsó óvja a felgöngyölt képet a gyűrődéstől.

Legyezőket, tolóajtókat, fakeretbe foglalt szobai ellenzőket is díszítenek festménnyel; a képek alapja ilyenkor is papír vagy selyem.

A távol-keleti festészet korszakait, a három távol-keleti népnél e közös kulturális örökséghez való hozzájárulását, az egyes műfajokat természetesen nem tudjuk jelentőségük arányában képviseltetni a kiállításon, mivel a budapesti Kelet-Ázsiai Művészeti Múzeum gyűjteményének keretein a válogatás nem léphetett túl. Lehetőségeinkhez képest mégis igyekszünk átfogó képet adni, s egyúttal távol-keleti festménygyűjteményünk legjavát bemutatni.

In the emergence and development of Far-Eastern painting Chinese tradition played a determinative role. On the other hand, it is the art of painting, more than any other form of art, which had the greatest influence on East-Asian culture.

The composition, approach, technique and material of the traditional Far-Eastern painting differ in essence from European painting. The approach, and consequently the composition as well, is always more abstract and the painting illustrates only the actual subject, that which is emphasized by the artist. The painter shows the most important characteristics of the pictured object but does not try to produce the illusion of spaciality. He makes no use of demonstrating a linear perspective, nor of depicting a background.

Far-Eastern painting is basically linear, its dominant principle being the artistry of brushstroking. Calligraphy determines its whole structure. This principle expresses the concept that the subject can relate freely to the object. As the artistic approach of Chinese painting, this is the most valuable inheritance, not only to Far-Eastern art, in which it has a long tradition, but also serving as a magnificent example to art as such. This is the concept that a picture is primarily a picture, an independent element of reality, and not an image conjuring up a slice of reality.

The ground of the painting is generally paper or silk. The coloring matter is – in monochromatic pictures exclusively and in multi-colored paintings as the most important element – an artistically processed ink, made by combining the soot of pinetree resin, glue and sometimes some scented materials into a paste and then pressing it into an ornate rod. With a little water this mass is ground into a concentrated solution on a stone, which is finely worked as well, and then diluted in varying degrees in porcelain bowls. The coloring matter is made from materials of plants or minerals; its use and the technique of its use are determined by a certain period and school, and the number of colors used was always very restricted. The painting tool is a brush generally made of rabbit or weasel hair which is characteristically very soft and can be formed to a sharp point when moistened. The paper or silk is laid on a horizontal plate and the brush is held in an upright position. This allows the hand to move completely freely and it is characteristic of the brush that a line of varying thickness can be drawn with a single stroke. One of the requisites of the conceptual style of calligraphy is that one element has to be painted in a single stroke without any subsequent addition. This demands great mastery of the art since the ink can neither be washed nor wiped off the paper.

In the painting of all three Far-Eastern peoples, the more rigid, more traditional and the less conventional, in subject matter and mode of presentation more daringly innovative movements influenced each other and competed with each other. Ultimately, the innovators made their influence be felt in the art of the whole cultural complex. The freshness of Korean genre-pictures, the floridity of the colors of Japanese paintings, though preserving the methods of representation of Far-Eastern art, have broadened its possibilities of expression and became a valuable element of the art. The innovators always gave new impulses to the emanation of the effects of Chinese art.

The text written on the pictures plays an important part. The calligraphic writing, which the painter applies directly on the painting and not on the outside of the picture, can be a poem connected to the theme of the painting, it can be a dedication or simply the signature of the painter and the date. Less often, the title of the painting appears as well. Frequently, later owners supplemented the painting with further artistic inscriptions, incorporated into the structure of the painting.

Vermilion-red prints of seals of different shapes and sizes made of noble, hard material, for example ivory or precious stones, and artistically carved are also part of the totality of the picture. The creator of the painting and the authors of further inscriptions on the paintings, later the subsequent owners as well use these objects, which combine the arts of sculpture and calligraphy, to authenticate their signature.

Most Far-Eastern paintings are scroll-pictures. The vertical scrolls inherited the shape of the flag of the Buddhist church, whereas the horizontal ones are in the tradition of the old book form. They are usually kept rolled up, stored in a case. The horizontal scrolls and the pictures kept in smaller, folded albums are viewed only on occasion, the vertical scrolls can also be seen suspended on the wall. The paper or silk ground protects the mounted painting, which has a proximate frame of a trim of silk-brocade. A spool applied to the bottom (the end) of the scroll protects the rolled up picture from becoming creased.

Fans, sliding doors and indoor screens framed in wood are decorated with paintings as well. The ground for the pictures in this case is also paper or silk.

We have selected the material for the exhibit from the Museum of Eastern-Asiatic Arts of Budapest. We have tried to show the essence of Far-Eastern material kept in this museum and at the same time to present a relatively comprehensive picture of our subject. In this latter pursuit, the scope of the collection set the limits. For this reason, some periods of Far-Eastern art and some of its genres could not, in this exhibit, appear in proportion to their true significance.

J. Vida

*Buddhista falfestmény töredéke
Quizil, VIII. század
Fragment of Buddhist Mural
Quizil, 8th century*

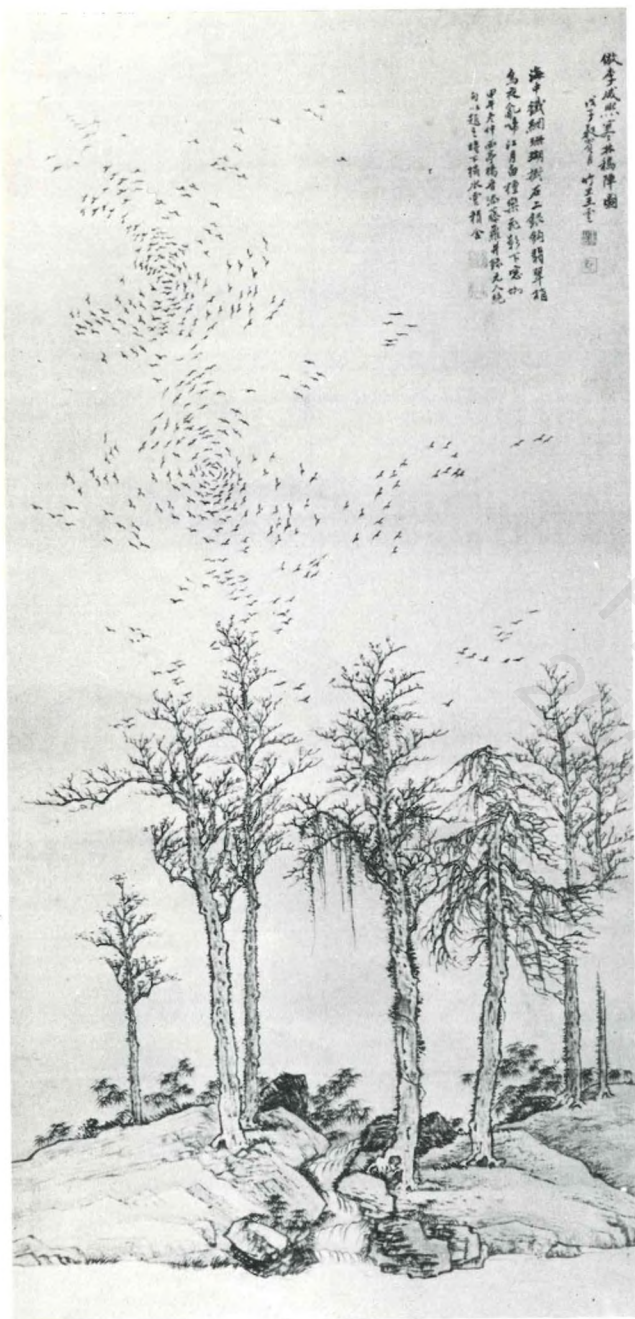
Buddhista falfestmény töredéke
Quizil, VIII. század
Fragment of Buddhist Mural
Quizil, 8th century

Vizesés fenyővel
Legyezőkép, XV. század (?)
Waterfall with Pine
Picture on fan, 15th century (?)

Wang Yun (1652–1735):
 Téli erdő madárcsapattal
 Wang Yun (1652–1735):
 Winter Forest with Pack of Birds

Yang Ding (XVIII. század):
 Tájkép
 Yang Ding (18th century):
 Landscape

Lang Si-ning (G. Castiglione)
(1698–1768): *Fehér majom*
Lang Shining (G. Castiglione)
(1698–1768): *White Monkey*

Lo Ping (1733–1799):
Ittas Csung-kuj
Luo Ping (1733–1799):
Tipsy Chung-kuei

Kaj Csi (1774–1829):
Illusztráció a Nyugati Szoba
c. regényhez
Gai Qi (1774–1829):
Illustration to the novel
„The West Chamber”

Zsen Po-nien (1840–1896):
Virág és madarak
Ren Bonian (1840–1896):
Flour and Birds

Csi Paj-si (1862–1957): Glicinia
Kínai füge
Szikla és virágok
Bambusz

Qi Baishi (1862–1957): Wistaria
Chinese Fig
Rock and Flours
Bamboo

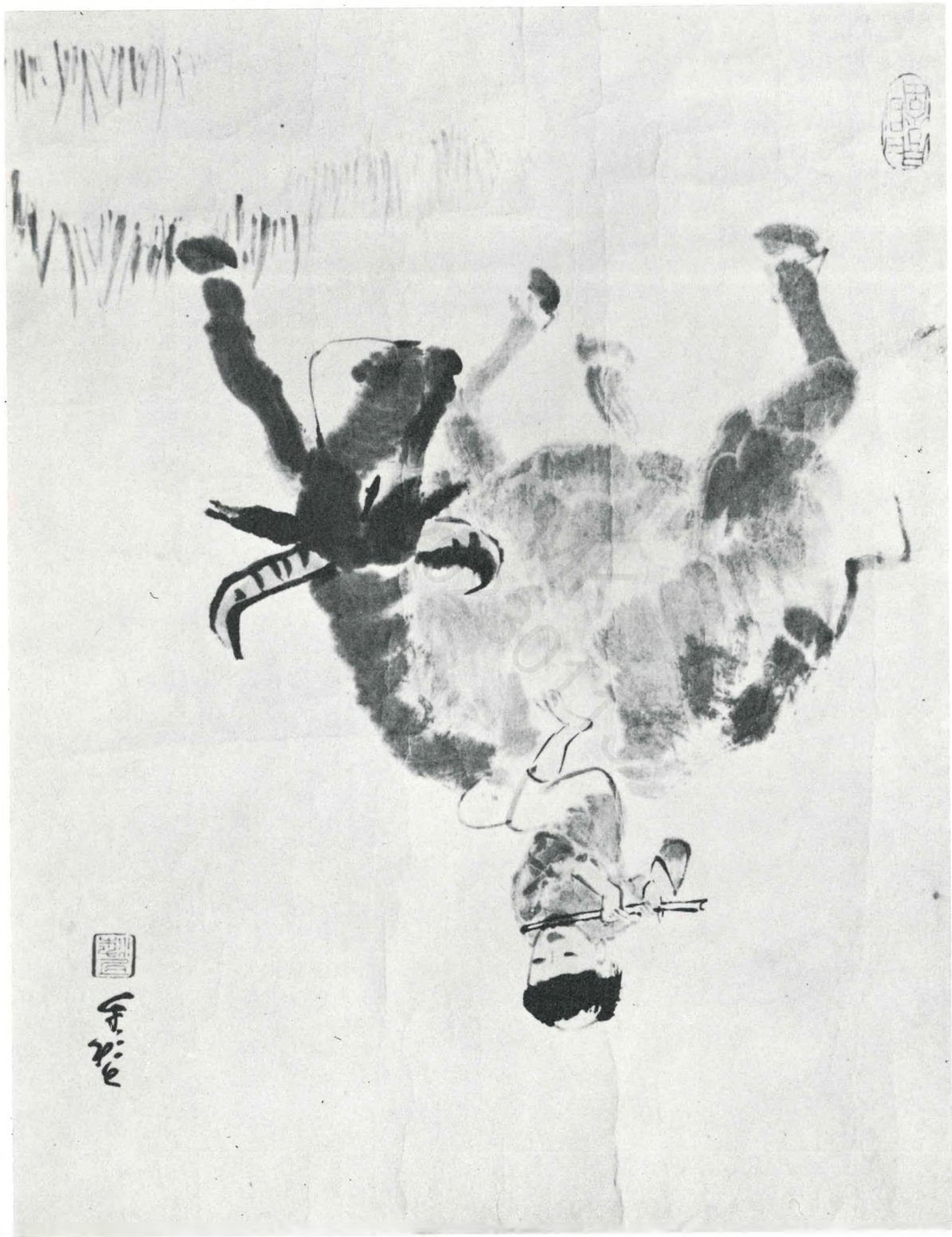
Huang Pin-hung (1864–1955):
 Tajkép
 Huang Binhong (1864–1955):
 Landscape

Hszü Pej-hung (1895–1953):
 Csikó
 Xu Beihong (1895–1953):
 Foal

Li Ko-zsan (1907–):
 Pásztorfiú bivalyon
 Li Keran (1907–):
 Shepherdboy on Buffalo

金松

*IV. századi anak-i sír falfestménye:
Konyha és kocsiszín
Mural in a 4th century tomb at Anak:
Kitchen and Coach House*

*IV. századi anak-i sír falfestménye:
Díszemle
Mural in a 4th century tomb at Anak
Military Parade*

Tani Buncsó (1763–1840): Koraőszi táj
Tani Bunchō (1763–1840):
Landscape in Early Autumn

Ismeretlen festő: Sziklán ülő Kannon
XVI. század első fele
Unknown artist: Kannon Sitting on a Rock
First half of 16th century

*Kanō Rjósó (1768–1846): Három iddogáló
Kanó Ryōshō (1768–1846):
Three Tiplers*

*Ismeretlen festő:
Ponty hullámok között
XVI. század
Unknown artist:
Carp in the Waves
16th century*

KATALÓGUS

KÍNA

1. Buddhista falfestmény töredéke
Quizil, VIII. század
2. Buddhista falfestmény töredéke
Quizil, VIII. század
3. Ismeretlen festő: Csikáját szoptató kanca
Papír, tus, színek. XIII–XIV. század
4. Ismeretlen festő: Tájkép
Albumlap. Papír, tus, XV. század (?)
5. Vizesés fenyővel és kalligráfia
Legyezőkép két oldala, a kalligráfia Huang Cung (?) aláírással
Selyem, tus. XV. század (?)
6. Han Kan nyomán: Lovász lovakkal
Han Kan jelzéssel
Selyem, tus, színek. XVI. század (?)
7. Ting Jün-peng (1584–1638): Buddhista mitológiai jelenetek
Kézi tekercs. Selyem, tus
8. Csüan-jing (?): Tájkép
Albumlap. Selyem, tus, kevés szín. XVI–XVII. század (?)
9. Csou Kuan: Költőtálalkozó
Vang Huj (1632–1714) kalligrafikus feliratával, 1692-es kelte-
zéssel
Selyem, színek. XV. század második fele (?)
10. Seng Mao nyomán: Tájkép
Seng Mao jelzéssel
Selyem, tus, halvány színek. XVII. század (?)
11. Hivatalnok-feleség portréja
Selyem, színek. XVII. század (?)
12. Ismeretlen festő: Kócsag a nádasban
Selyem, tus. XVII. század (?)
13. Ismeretlen festő: Szőlőág
Papír, tus. XVII–XVIII. század
14. Vang Huj (1632–1714): Tájkép
Papír, színek
15. Kao Csi-pej (1672–1734): Remete
Papír, tus
16. Vang Jün (1652–1735): Téli erdő madárcsapattal
Selyem, tus, kevés szín
17. Jang Ting (Jang Jüan-cao): Tájkép
Selyem, tus. XVIII. század
18. Vang Csi-hszü: Tájkép
Kézi tekercs. Papír, tus, színek. XVIII. század
19. Lang Si-ning, eredeti nevén Giuseppe Castiglione, olasz misszio-
nárius, később udvari festő (1698–1768):
Fehér majom
Selyem, színek
20. Pien Sou-min: Vadkacsák
Papír, tus, kevés szín. 1762-es (?) keltezéssel
22. Kaj Csi (1774–1829): Illusztráció a Nyugati szoba c. regényhez
Papír, tus
23. Ismeretlen festő: Menyegzői menet
Selyem, színek. XIX. század
24. Zsen Po-nien (1840–1896): Virág és madár
Papír, színek
25. Zsen Po-nien: Virág és madár
Papír, színek
26. Zsen Po-nien: Virág és madarak
Papír, színek
27. Vu Csang-si (1844–1926): Peóniák
Papír, tus, színek
28. Csi Paj-si (1862–1957): Glicínia
Papír, tus, színek
29. Csi Paj-si: Bambusz
Papír, tus
30. Csi Paj-si: Kínai füge (Friss, fényes színek áradnak)
Papír, tus, színek
31. Csi Paj-si: Szikla és virágok (Őszi illat, őszi színek)
Papír, tus, színek
32. Csi Paj-si: Garnélarákok
Papír, tus
33. Csi Paj-si: Tarisznyarákok
Papír, tus
34. Csi Paj-si: Vadszőlő
Papír, tus
35. Csi Paj-si: Gránátalma
Papír, tus, színek
36. Csi Paj-si: Lopótök és tücsök
Papír, tus, színek
37. Hszü Pej-hung (1895–1953): Csikó
Papír, tus, fehér fedőfesték

38. Hszü Pej-hung: Kakas és tyúk
Papír, tus, színek
39. Huang Pin-hung (1864–1955): Tájkép
Papír, tus, színek
40. Csen Pan-ting (1876–?): Virágok és madarak
Papír, tus, színek
41. Csen Pan-ting: Szilvavirág
Papír, tus
42. Jü Fej-an (1889–1959): Répa és káposzta
Papír, tus, színek
43. Csou Jüan-liang: Tájkép
Papír, tus, színek. 1945
44. Csen Cse-fo (1896): Madár fenyőágon
A Kelet-Ázsiai Művészeti Múzeumnak dedikált festmény
Papír, tus, színek
45. Csen Cse-fo: Verebek szilvaágon
Papír, tus, színek
46. Li Ko-zsan (1907–): Pásztorfiú bivalyon
Papír, tus
47. Kézi tekerckép, különböző festők közös műve
(6 festmény és egy felirat)
Felvinczi Takács Zoltán számára készült Pekingben, 1936.
Papír, tus, színek

KOREA

48. Micshon király és főhivatalnokai
IV. századi anak-i sír falfestményének kézi másolata
49. Konyha és kocsiszín
IV. századi anak-i sír falfestményének kézi másolata
50. Díszszemle
IV. századi anak-i sír falfestményének kézi másolata
51. Szok Szok (?) Tigris
Papír, tus, színek. XX. század eleje

JAPÁN

52. Ismeretlen festő: Aiszen Mjóó istenség
Selyem, tus, színek. XIV–XV. század
53. Ismeretlen festő: Sóki
Selyem, tus, színek. XV. század második fele
54. Ismeretlen festő: Sziklán ülő Kannon
Papír, tus. XVI. század első fele
55. Ismeretlen festő: Ponty hullámok között
Eredetileg ellenző- vagy tolóajtókép része
Papír, tus, fehér fedőfesték. XVI. század
56. Kanó Eitoku (1543–1590): Verebek és bambusz
Papír, tus
57. Kanó Tannjú (1602–1674): Bambuszok és verebek
Papír, tus
58. Kanó Naonobu (1607–1650): Barázdabillegető lótuszlevéllel
Papír, tus
59. Hanabusza Icscs (1652–1724): Táncosnő csomaghordóval
Papír, tus
60. Nisikava Szukenobu (1674–1754): Költőnő
Selyem, tus, színek
61. Vatanabe Nangaku (1767–1813): Két daru
Selyem, tus, színek
62. Tani Buncsó (1763–1840): Koraósi táj
Selyem, tus, színek
63. Kanó Rjósó (1768–1846): Három iddogáló
Selyem, tus, színek
64. Ismeretlen festő: Hölgý az emeleti erkélyen
Papír, tus, színek. XVIII. század első fele
65. Tanomura Csikuden (1777–1835): Tájkép
Papír, tus
66. Vatanabe Kazan (1793–1841): Zen szerzetes
Papír, tus, színek
67. Kanó Szeiszen (1795–1846): Szugavara Micsizane arcképe
Papír, tus, színek
68. Hirano Gogaku (1809–1892): Havas táj
Papír, tus
69. Hokuszai-iskolához tartozó művész: Átkelés a folyón
Papír, színek. XIX. század közepe
70. Araki Kampo (1831–1915): Páva
Selyem, tus, színek

CATALOGUE

CHINA

1. Buddhist mural, fragment
Quizil, 8th century
2. Buddhist mural, fragment
Quizil, 8th century
3. Unknown artist: Mare Suckling its Foal
Ink and color on paper. 13th–14th century
4. Unknown artist: Landscape
Page of album. Ink on paper. 15th century (?)
5. Waterfall with Pine and Calligraphy
Picture on fan, both sides; calligraphy with signature of Huang Zong (?)
Ink on silk. 15th century (?)
6. After Han Gan: Stud-Groom with Horses
With the marking of Han Gan
Ink and color on silk. 16th century (?)
7. Ding Yunpeng (1584–1638): Buddhist Mithological Scenes
Hand scroll. Ink on silk
8. Quanying (?): Landscape
Page of album. Ink and little color on silk. 16th–17th century (?)
9. Zhou Guan: Meeting of Poets
With calligraphic inscription of Wang Hui (1632–1714), dated 1692
Color on silk. Second half of 15th century (?)
10. After Sheng Mao: Landscape
With the marking of Sheng Mao
Ink and little color on silk. 17th century (?)
11. Portrait of an Official's Wife
Color on silk. 17th century (?)
12. Unknown artist: Egret in the Reeds
Ink on silk. 17th century (?)
13. Unknown artist: Vine Branch
Ink on paper. 17th–18th century
14. Wang Hui (1632–1714): Landscape
Color on paper
15. Gao Qipei (1672–1734): Hermit
Ink on paper
16. Wang Yun (1652–1735): Winter Forest with Pack of Birds
Ink and little color on silk
17. Yang Ding (Yang Yuanzao): Landscape
Ink on silk. 18th century
18. Wang Jixu: Landscape
Hand scroll. Ink and color no paper. 18th century
19. Lang Shining, real name: Giuseppe Castiglione, Italian missionary, later court painter (1698–1768): White Monkey
Color on silk
20. Bian Shoumin: Wild Ducks
Ink and little color on paper. Dated 1762 (?)
21. Luo Ping (1733–1799): Topsy Chung-kuei
Ink and coloring on paper. Dated 1761
22. Gai Qi (1774–1829): Illustration to the Novel „The West Chamber”
Ink on paper
23. Unknown artist: Wedding Procession
Color on silk. 19th century
24. Ren Bonian (1840–1896): Flour and Bird
Color on paper
25. Ren Bonian: Flour and Bird
Color on paper
26. Ren Bonian: Flour and Birds
Color on paper
27. Wu Changshi (1844–1926): Peonies
Ink and color on paper
28. Qi Baishi (1862–1957): Wistaria
Ink and color on paper
29. Qi Baishi: Bamboo
Ink on paper
30. Qi Baishi: Chinese Fig (Emanatingly Fresh, Glowing Colors)
Ink and color on paper
31. Qi Baishi: Rock and Flours (Autumn Scent, Autumn Colors)
Ink and color on paper
32. Qi Baishi: Shrimp
Ink on paper
33. Qi Baishi: Crab
Ink on paper
34. Qi Baishi: Wild Vine
Ink and color on paper
35. Qi Baishi: Pomegranate
Ink and color on paper

36. Qi Baishi: Bottle-Gourd and Cricket
Ink and color on paper
37. Xu Beihong (1895–1953): Foal
Ink and opaque color on paper
38. Xu Beihong: Cock and Hen
Ink and color on paper
39. Huang Binhong (1864–1955): Landscape
Ink and color on paper
40. Chen Banding (1876–?): Flours and Birds
Ink and color on paper
41. Chen Banding: Plum-Blossom
Ink on paper
42. Yu Feijan (1889–1959): Carrot and Cabbage
Ink and color on paper
43. Zhou Yuanliang: Landscape
Ink and color on paper. 1945
44. Chen Zhifo (1896–): Bird on a Pine Branch
Painting dedicated to the Museum of Eastern Asiatic Arts
Ink and color on paper
45. Chen Zhifo: Sparrows on a Plum Branch
Ink and color on paper
46. Li Keran (1907–): Shepherdboy on Buffalo
Ink on paper
47. Hand scroll picture, common work of several artists
(6 paintings and one inscription)
Made for Zoltán Felvinczi Takács in Peking, 1936
Ink and color on paper

KOREA

48. King Michun and his Chief Officials
Hand painted copy of a mural in a 4th century tomb at Anak
49. Kitchen and Coach House
Hand painted copy of a mural in a 4th century tomb at Anak
50. Military Parade
Hand painted copy of a mural in a 4th century tomb at Anak
51. So Sok (?): Tiger
Ink and color on paper. Beginning of 20th century

JAPAN

52. Unknown artist: God Aisen Myōō
Ink and color on silk. 14th–15th century
53. Unknown artist: Shōki
Ink and color on silk. Second half of 15th century
54. Unknown artist: Kannon Sitting on a Rock
Ink on paper. First half of 16th century
55. Unknown artist: Carp in the Waves
Originally part of a picture on a screen or sliding door
Ink and opaque color on paper. 16th century
56. Kanō Eitoku (1543–1590): Sparrows and Bamboo
Ink on paper
57. Kanō Tannyū (1602–1674): Bamboo and Sparrows
Ink on paper
58. Kanō Naonobu (1607–1650): White Wagtail with Lotus Leaf
Ink on paper
59. Hanabusa Itchō (1652–1724): Dancer with Delivery-Man
Ink on paper
60. Nishikawa Sukenobu (1674–1754): Poetess
Ink and color on silk
61. Watanabe Nangaku (1767–1813): Two Cranes
Ink and color on silk
62. Tani Bunchō (1763–1840): Landscape in Early Autumn
Ink and color on silk
63. Kanō Ryōshō (1768–1846): Three Tipplers
Ink and color on silk
64. Unknown artist: Lady on the Upper Balcony
Ink and color on paper. First half of 18th century
65. Tanomura Chikuden (1777–1835): Landscape
Ink on paper
66. Watanabe Kazan (1793–1841): Zen Monk
Ink and color on paper
67. Kanō Seisen (1795–1846): Portrait of Sugawara Michizane
Ink and color on paper
68. Hirano Gogaku (1809–1892): Snow-Covered Landscape
Ink on paper
69. Artist of the Hokusai School: Traversing the River
Color on paper. Mid-19th century
70. Araki Kampo (1831–1915): Peacock
Ink and color on silk

A KIÁLLÍTÁST RENDEZTE
ÉS A KATALÓGUST ÍRTA:
VIDA JÁNOS
KATALÓGUSTERV: SZAKÁL EDIT
FOTÓ: KÁRÁSZ JUDIT
KOLOZS ÁGNES

EXPOSITION AND
CATALOGUE TEXT BY
JÁNOS VIDA
CATALOGUE DESIGN AND GRAPHIC BY
EDIT SZAKÁL
PHOTOGRAPHY BY JUDIT KÁRÁSZ
ÁGNES KOLOZS

A borítón: Zsen Po-nien (1840–1896) festménye
Fotó: Kolozs Ágnes
On the cover: painting by Ren Bonian (1840–1896)
Photography by Ágnes Kolozs

